

AZBEST

Od ponad 10 lat nazwa „azbest” kojarzy się z czymś, co stanowi ogromne zagrożenie dla zdrowia ludzi. Azbest znany jest od dawna, jego szerokie zastosowanie nastąpiło w okresie ostatnich 100 lat. Jest to nazwa handlowa grupy mineralów włóknistych, które pod względem chemicznym są uwodnionymi krzemianami magnezu, żelaza wapnia i sodu.



Zaletą azbestu, która przyniosła mu ogromną popularność w dziedzinie budownictwa, jest jego zdolność do łatwego łączenia się z innymi materiałami, elastyczność, trwałość, odporność na ścieranie, działanie kwasów i substancji żrących oraz czynników atmosferycznych i mechanicznych. Był on również materiałem słynącym ze swojej ogniotrwałości oraz wyjątkowo niskiej ceny. Z uwagi na swoje liczne właściwości jest też niezwykle trudny do unieszkodliwienia. Stosowanie azbestu w Polsce rozpoczęło się w latach sześćdziesiątych dwudziestego wieku i było niezwykle popularne aż do roku 1997, kiedy to ustawowo zakazano używania produktów zawierających azbest. Powodem zakazu było naukowe odkrycie, iż azbest jest materiałem chorobotwórczym, wywołującym u ludzi nowotwory.

Chorobotwórcze działanie azbestu powstaje w wyniku wdychania włókien zawieszonych w powietrzu. Dopóki włókna nie są uwalniane do powietrza i nie występuje ich wdychanie, wyroby z azbestem nie stanowią zagrożenia dla zdrowia.



Głównym źródłem skażenia środowiska pyłem azbestowym są uszkodzone powierzchnie płyt na dachach i elewacjach budynków oraz dzikie wysypiska odpadów azbestowych. Wraz z odkryciem szkodliwości tego składnika wprowadzony został obowiązek kontrolowania stanu instalacji i izolacji zawierających azbest, a także program oczyszczania polskich nieruchomości z azbestu. Podstawową zasadą przy kontakcie z materiałami zawierającymi ten surowiec jest ostrożność i niedopuszczenie do jego zniszczenia, ponieważ w postaci nienaruszonej mieszaniny azbestu i innych budulców nie są szkodliwe dla zdrowia.

Usuwanie azbestu musi być wykonywane wyłącznie przez profesjonalistów, którzy po zwilżeniu materiału powinni zdjąć go najlepiej w całości, nie dopuszczając do jego łamania lub kruszenia. Teren, z którego usuwa się azbest powinien być odizolowany od otoczenia, w taki sposób by zapobiec narażaniu przypadkowych ludzi na kontakt z rakotwórczymi włóknami minerału. Zarówno w trakcie prowadzenia prac, jak i po ich zakończeniu poziom stężenia azbestu w powietrzu powinien być stale monitorowany.

Od 2009 roku trwa przewidziana na ponad dwadzieścia lat akcja usuwania azbestu z terytorium Polski, a państwo pomaga w tym mieszkańcom umożliwiając im pozyskanie stosownych dotacji. W procedurze tej uzyskać można wsparcie finansowe od gminy, na terenie której znajduje się dany budynek.